

altenpflege.de Edition

Cărți compacte pentru formarea profesională în îngrijire - Focus pe îngrijirea vârstnicilor.

Theo Ahrens

Introducere în etica îngrijirii

preview

Date bibliografice

Theo Ahrens – Biografie scurtă

Theo Ahrens, născut în 1979 lângă München, este profesor pentru profesii de îngrijire și pedagog dedicat în domeniul îngrijirii. După un an social voluntar într-un spital, a absolvit un curs de formare ca asistent medical generalist și a acumulat o experiență profesională valoroasă în secția de terapie intensivă. Impulsionat de dorința sa de a transmite cunoștințe, a studiat pedagogia medicală și a început în 2009 să predea la o școală de specialitate din München. Theo este cunoscut pentru stilul său de predare practic și empatic, cu care pregătește viitorii îngrijitori pentru profesia lor solicitantă. În viața privată, locuiește cu soția și cei doi copii ai săi în Berlin și se implică voluntar pentru condiții mai bune în formarea în domeniul îngrijirii.

Acest manual scurt a fost formulat din planurile de curs ale predării sale utilizând I.A. Traducerea a fost realizată automat.

Publicat de altenpflege.de

Preț DE/AT: 3,90 €

CH: 5 Fr

Copyright 2024 altenpflege.de

Sugestii și îmbunătățiri vă rugăm să le trimiteți la team@altenpflege.de.

1/1-2412160911

Cuprins

1 Introducere în etica îngrijirii	4
1.1 Definiția eticii în îngrijire	4
1.2 Importanța eticii în abordarea morții și a decedării	5
1.3 Obiectivele reflecției etice în îngrijirea vârstnicilor	7
1.4 Responsabilitatea profesională și rolul asistenților medicali în procesul de deces	7
2 Bazele eticii și moralei	9
2.1 Definiții ale termenilor	9
2.2 Principii etice în îngrijire	9
2.3 Teorii etice	10
2.4 Decizii etice în activitatea zilnică de îngrijire	10
3 Abordarea morții și a decesului în îngrijirea vârstnicilor	12
3.1 Moartea ca parte a ciclului vieții	12
3.2 Etapele muririi conform lui Elisabeth Kübler-Ross	12
3.3 Importanța îngrijirii paliative în geriatrie	13
3.4 Rolurile și sarcinile personalului de îngrijire în îngrijirea paliativă. . . .	14
3.5 Percepția muritului și a morții	15
4 Provocări etice în îngrijirea paliativă. . . .	16
4.1 Gestionarea autonomiei pacientului	16
4.2 Dileme etice în îngrijirea paliativă. . . .	16
4.3 Gestionarea dorințelor pacienților	17
4.4 Sedare paliativă: definiție, aspecte etice și luarea deciziilor	18
4.5 Sprijin în caz de dispoziții anticipative și procură medicală. . . .	19
5 Îngrijirea persoanelor aflate în faza terminală în practica îngrijirii vârstnicilor	21
5.1 Îngrijirile paliative și munca în hospice în îngrijirea vârstnicilor	21
5.2 Comunicarea cu muribunzii	22
5.3 Însoțirea aparținătorilor	22
5.4 Ritualuri, aspecte religioase și culturale în procesul de moarte	23
5.5 Primele măsuri după deces	24
6 Aspecte juridice privind gestionarea procesului de moarte și deces	26
6.1 Dreptul la autodeterminare și dispozițiile privind pacienții	26
6.2 Cerințe legale pentru îngrijirea paliativă. . . .	27
6.3 Reglementări legale privind îngrijirea persoanelor decedate	28
6.4 Diferențe între îngrijirea paliativă, eutanasia activă și pasivă. . . .	29
6.5 Aspecte juridice ale îngrijirii paliative	29
7 Aspecte psihologice ale muririi, morții și doliului	31
7.1 Prelucrarea procesului de moarte și deces	31
7.2 Gestionarea propriei efemerități	31
7.3 Încărcătura emoțională și îngrijirea de sine a personalului de îngrijire	32
7.4 Supervizare și posibilități de sprijin pentru personalul de îngrijire	33
7.5 Gestionarea durerii la rezidenți, rude și îngrijitori	34
8 Dimensiuni culturale și religioase ale muririi și morții	35
8.1 Riturile morții în diferite religii	35
8.2 Particularități culturale în abordarea morții și a muririi	36
8.3 Îndrumarea religioasă în îngrijirea paliativă. . . .	37
8.4 Provocări etice în respectarea dorințelor religioase ale pacienților	37
9 Eutanasia – Perspective etice și juridice	39
9.1 Definiții: Eutanasia activă, pasivă și indirectă	39
9.2 Argumente etice pro și contra eutanasiei. . . .	39
9.3 Situația juridică privind eutanasia	40
9.4 Rolul personalului de îngrijire în deciziile privind eutanasia	41
10 Exemple practice și studii de caz	43
10.1 Studii de caz privind conflictele etice în îngrijirea paliativă	43
10.2 Reflecția asupra situațiilor dificile în practică	44
10.3 Strategii de soluționare a dilemelor etice	44

1 Introducere în etica îngrijirii

1.1 Definiția eticii în îngrijire

Etica în îngrijire se referă la principiile și valorile morale care ghidează comportamentul și deciziile personalului de îngrijire. Aceasta include responsabilitatea de a asigura bunăstarea persoanelor care necesită îngrijire și de a trata cu respect drepturile lor și dreptul lor la autodeterminare. Fundamentele eticii în îngrijire sunt respectul, demnitatea, bunățatea, dreptatea și grija.

Aceste principii sunt esențiale pentru a satisface nevoile persoanelor care necesită îngrijire și, în același timp, pentru a păstra autonomia acestora. Etica în îngrijire cere ca deciziile să fie luate în interesul cel mai bun al persoanei care necesită îngrijire, chiar dacă aceasta nu mai este capabilă să își exprime clar dorințele.

Este necesar să se facă distincția între aspectele medicale, legale și etice. Medicina se ghidează după linii directoare clinice, legea după reglementările legale, în timp ce etica subliniază implicațiile morale și conștiința socială a personalului de îngrijire.

În situațiile de îngrijire, conflictele sunt evitate prin integrarea considerațiilor etice în procesul de decizie. Un exemplu practic este consimțirea pentru măsurile de tratament: personalul de îngrijire trebuie să se asigure că persoana care necesită îngrijire sau reprezentantul acesteia este suficient de informat și acceptă măsurile în mod voluntar.

O sarcină centrală a eticii în îngrijire constă în promovarea dialogului între personalul de îngrijire, personalul medical, persoanele care necesită îngrijire și rudele acestora. O acțiune reflectată etic în îngrijirea persoanelor în vârstă susține baza de încredere necesară pentru o îngrijire de succes.

Etica în îngrijire ajută, de asemenea, la clarificarea dilemelor morale. În astfel de dileme este adesea vorba despre cântărirea valorilor sau obligațiilor contradictorii, cum ar fi protecția vieții împotriva dreptului la autodeterminare. Aici este important să se găsească o abordare echilibrată și bine gândită.

Etica în îngrijire cere personalului de îngrijire reflecție și formare continuă. Aceștia trebuie să fie conștienți de provocările etice care pot apărea în activitatea lor zilnică. Asta înseamnă să se găsească un echilibru între standardele profesionale, convingerile personale și nevoile persoanelor care necesită îngrijire. Astfel, etica oferă un cadru pentru acțiuni profesionale, care le oferă personalului de îngrijire orientare și siguranță.

1.2 Importanța eticii în abordarea morții și a decedării

Der Umgang mit Sterben und Tod

Der Umgang mit Sterben und Tod erfordert eine tiefe ethische Auseinandersetzung. Sterben gehört zum Leben. Altenpflegekräfte stehen Sterbenden oft nahe, begleiten sie und kommunizieren mit Angehörigen. Ethik liefert Orientierung, um in solchen Situationen richtig zu handeln.

Ethische Prinzipien wie Autonomie, Wohltun, Nichtschaden und Gerechtigkeit leiten das Handeln. Autonomie des Patienten respektieren, bedeutet: Wünsche und Bedürfnisse des Sterbenden ernst nehmen. Entscheidungen über medizinische Maßnahmen oder Palliativpflege sollten, wenn möglich, mit dem Patienten besprochen werden. Dokumente wie Patientenverfügungen dienen als Hilfsmittel, um die Autonomie auch dann zu wahren, wenn der Patient selbst nicht mehr kommunizieren kann.

Wohltun erfordert, den Patienten aktiv zu unterstützen und sein Wohlbefinden zu fördern. In der Sterbebegleitung heißt das: Linderung von Schmerzen und Leiden, nicht nur körperlich, sondern auch psychisch und sozial. Ein respektvoller Umgang, Geduld und Empathie tragen zu einer würdevollen Begleitung bei.

Nichtschaden bestimmt, dass Pflegekräfte den Sterbenden nicht durch unnötige Maßnahmen belasten. Hier ist eine Abwägung zwischen Lebensverlängerung und Lebensqualität entscheidend. Kommunikation mit behandelnden Ärzten und Angehörigen spielt eine wichtige Rolle in der Entscheidungsfindung.

Gerechtigkeit betrifft den Zugang zu pflegerischen und medizinischen Leistungen. Jeder Sterbende hat Anspruch auf eine hochwertige, individuelle Betreuung, unabhängig von sozialen oder finanziellen Faktoren.

Pflegekräfte sollten ihrer eigenen Haltung gegenüber Sterben und Tod bewusst sein. Eigene Werte beeinflussen den Umgang mit Sterbenden. Supervision und kollegiale Unterstützung helfen, mit emotionaler Belastung umzugehen. Regelmäßige Reflexion und Fortbildung im Bereich Ethik sind unerlässlich, um professionell zu bleiben.

Die Integration von Spiritualität kann für viele Sterbende und deren Angehörige wichtig sein. Angehörige sind oft in Krisensituationen. Ihr Schmerz und Verlust müssen sensibel begleitet werden. Ein offenes Ohr, verständnisvolle Kommunikation und der Austausch über Möglichkeiten der Trauerbewältigung sind essenziell.

Ethische Herausforderungen im Kontext von Sterben und Tod sind komplex. Die Altenpflege erfordert ständige Auseinandersetzung mit ethischen Fragestellungen, um den Sterbenden mit Würde und Respekt zu begegnen.

Abordarea morții și a procesului de moarte

Abordarea morții și a procesului de moarte necesită o aprofundată reflecție etică. Moartea face parte din viață. Personalul de îngrijire a vârstnicilor este adesea aproape de cei care mor, îi însoțește și comunică cu aparținătorii lor. Etica oferă orientare pentru a acționa corect în astfel de situații.

Principii etice precum autonomia, binefacerea, non-vătămarea și dreptatea ghidează acțiunile. Respectarea autonomiei pacientului înseamnă a lua în serios dorințele și nevoile celui care moare. Deciziile privind măsurile medicale sau îngrijirea paliativă ar trebui, dacă este posibil, discutate cu pacientul. Documentele precum directivele anticipate sunt instrumente care ajută la păstrarea autonomiei chiar și atunci când pacientul nu mai poate comunica.

Binefacerea necesită sprijinirea activă a pacientului și promovarea bunăstării sale. În acompanierea celor care mor, aceasta înseamnă ameliorarea durerii și a suferinței, nu doar fizic, ci și psihic și social. Un comportament respectuos, răbdarea și empatia contribuie la o acompaniere demnă.

Non-vătămarea presupune ca personalul de îngrijire să nu încarce pe cei care mor cu măsuri inutile. O balanță între prelungirea vieții și calitatea vieții este crucială. Comunicarea cu medicii curanți și aparținătorii joacă un rol important în luarea deciziilor.

Dreptatea se referă la accesul la servicii de îngrijire și medicale. Fiecare persoană care moare are dreptul la o îngrijire de calitate, individualizată, indiferent de factorii sociali sau financiari.

Personalul de îngrijire ar trebui să fie conștient de atitudinea sa față de moarte și procesul de moarte. Valorile personale influențează modul în care se raportează la cei care mor. Supervizarea și sprijinul colegial ajută la gestionarea încărcăturii emoționale. Reflecția regulată și formarea continuă în domeniul eticii sunt esențiale pentru a rămâne profesionist.

Integrarea spiritualității poate fi importantă pentru mulți care se află în procesul de moarte și pentru aparținătorii acestora. Aparținătorii sunt adesea în situații de criză. Durerea și pierderea lor trebuie acompaniate sensibil. O ureche deschisă, o comunicare plină de înțelegere și schimbul de informații privind modalitățile de gestionare a durerii sunt esențiale.

Provocările etice în contextul morții și procesului de moarte sunt complexe. Îngrijirea vârstnicilor necesită o implicare continuă în chestiuni etice pentru a aborda cei care mor cu demnitate și respect.

1.3 Obiectivele reflecției etice în îngrijirea vârstnicilor

Reflecția etică în îngrijirea vârstnicilor urmărește claritatea în situațiile complexe de decizie. Procesele decizionale susținute de reflecția etică permit o mai bună comunicare între îngrijitori, rezidenți și rude. Reflecția ajută la evaluarea acțiunilor și a consecințelor acestora și promovează dezvoltarea unei conștiințe etice.

Un alt obiectiv este asigurarea demnității și autonomiei persoanelor în vârstă. Reflecția etică pune sub semnul întrebării rutinele și practicile, pentru a respecta și sprijini autodeterminarea rezidenților. Acest lucru include o abordare sensibilă în gestionarea restricțiilor de libertate, pentru a nu limita în mod nejustificat libertatea de mișcare.

Protecția grupurilor vulnerabile este, de asemenea, o sarcină esențială. Persoanele vârstnice pot fi deosebit de vulnerabile din cauza fragilității, demenței sau altor factori. Reflecția etică ajută la identificarea potențialelor pericole și la adoptarea de măsuri adecvate de protecție, fără a neglija drepturile celor afectați.

Îngrijitorii sunt chemați să recunoască și să rezolve constructiv conflictele morale. Reflecția problemelor etice permite integrarea diferitelor valori în practica îngrijirii. Aceasta conduce la un echilibru între cerințele instituției și nevoile rezidenților.

Reflecția etică promovează profesionalizarea continuă a îngrijirii. Îngrijitorii își dezvoltă atitudinea profesională și capacitatea de acțiune prin reflecția sistematică a dilemelor etice. Astfel, calitatea îngrijirii este crescută și satisfacția îngrijitorilor este sporită.

În cele din urmă, reflecția etică contribuie la responsabilitatea socială a îngrijirii vârstnicilor. Ca parte a sistemului de sănătate, îngrijirea vârstnicilor trebuie să țină cont de diferențele sociale și interculturale. Reflecția asigură faptul că îngrijirea este în armonie cu valorile și normele societale și că se adaptează continuu.

1.4 Responsabilitatea profesională și rolul asistenților medicali în procesul de deces

Personalul de îngrijire se confruntă cu o responsabilitate deosebită în procesul de moarte. Ei trebuie să ofere atât sprijin fizic, cât și emoțional. Un tratament demn cu oamenii care se află pe moarte necesită sensibilitate, respect și empatie. Personalul de îngrijire contribuie la eliminarea temerilor legate de moarte și facilitează o trecere liniștită.

În timpul procesului de moarte, personalul de îngrijire este adesea cel mai apropiat însoțitor al celor afectați. Ei au sarcina de a recunoaște schimbările în starea de sănătate și de a reacționa adecvat. Aceasta include ameliorarea durerii și a altor simptome, dar și sprijinul pentru nevoile psihice și spirituale. Capacitatea de a asculta și de a oferi consolare este la fel de importantă ca îngrijirea medicală.

Comunicarea joacă un rol central. Personalul de îngrijire trebuie să respecte dorințele și nevoile celor pe moarte și, dacă este posibil, să promoveze implicarea rudelor. Discuțiile deschise despre moarte pot reduce temerile și clarifica neînțelegerile. Personalul de îngrijire este adesea un mediator între persoana pe moarte, familie și alți profesioniști din domeniul medical.

Este importantă și confruntarea cu întrebările etice. De exemplu, se pune întrebarea cu privire la utilizarea măsurilor de prelungire a vieții, atunci când acestea nu sunt în concordanță cu dorințele pacientului. Directivele anticipate și procurile medicale oferă orientări importante în acest sens. Personalul de îngrijire trebuie să țină cont de astfel de documente și să își găsească rolul în respectarea autonomiei persoanelor pe moarte.

În plus, personalul de îngrijire trebuie să facă față propriilor sentimente și limite. Gestionarea morții și a doliului este solicitantă, și este important să se dezvolte practici de îngrijire de sine. Supervizarea și schimbul de experiențe cu colegii pot ajuta la procesarea încărcăturii emoționale și la prevenirea burnoutului.

În rolul de susținători ai pacienților, personalul de îngrijire își asumă responsabilitatea pentru păstrarea demnității umane până la sfârșitul vieții. Echilibrul între sprijinul empatic și distanța profesională este esențial. Procesul de moarte este individual și necesită o îngrijire flexibilă și adaptabilă, care pune omul în centrul atenției.

2 Bazele eticii și moralei

2.1 Definiții ale termenilor

Etica cuprinde reflecția sistematică asupra acțiunii morale. Este studiul principiilor fundamentale care determină ce este considerat corect sau greșit. Etica se ocupă cu întrebarea cum ar trebui să acționeze oamenii și de ce anumite acțiuni sunt moral acceptabile. Astfel, oferă baza pentru acțiuni reflectate în îngrijirea vârstnicilor.

Morala denotă sistemul de reguli care ghidează o societate sau o comunitate. Este alcătuită din norme care descriu ce comportamente sunt acceptabile. Standardele morale variază adesea între culturi și perioade de timp. În îngrijirea vârstnicilor, moralitatea include înțelegerea modului în care îngrijitorii își asumă responsabilitatea față de rezidenți cu respect și compasiune.

Valorile sunt convingeri centrale sau idealuri considerate dezirabile și importante. Ele determină ce se urmărește în viață și ce comportamente sunt preferate. În îngrijire, valori precum respectul, demnitatea, grija și empatia joacă un rol esențial în modelarea relațiilor interumane și a luării deciziilor.

Normele sunt reguli sau standarde obligatorii care guvernează comportamentul într-o comunitate. Ele se deosebesc de valori prin faptul că sunt concrete și adesea ancorate în reguli sau chiar în legi. Normele în îngrijirea vârstnicilor ghidează acțiunile profesionale prin standarde și directive stabilite, care au ca scop asigurarea calității îngrijirii și a bunăstării persoanelor care necesită îngrijire.

2.2 Principii etice în îngrijire

Autonomia înseamnă să le permiteți locuitorilor să ia cât mai multe decizii singuri, în conformitate cu dorințele lor. Respectarea dreptului la autodeterminare, chiar și atunci când opiniile personale diferă. În practică, aceasta necesită adesea răbdare și comunicare. Elaborarea unor planuri de îngrijire individualizate, care să țină cont de dorințele și posibilitățile persoanelor care necesită îngrijire, este o componentă esențială.

Dreptatea asigură că toți locuitorii sunt tratați echitabil și egal. Distribuirea echitabilă a resurselor, cum ar fi timpul și materialele, fără discriminare pe baza vârstei, genului, originii etnice sau statutului social. Analizați dacă toți au același acces la servicii și informații și ajustați dacă este necesar. Reflecțați întotdeauna asupra propriilor acțiuni pentru a evita tratamentul inegal.

Îngrijirea necesită o atenție înțelegătoare și empatică. Luați în serios interesele și nevoile personale ale celor care necesită îngrijire și abordați-le profesionist. Acest principiu se manifestă în considerarea holistică a persoanei, care include aspecte fizice, emoționale și sociale. Un echilibru între empatie și distanță profesională este esențial în acest sens.

Non-vătămarea abordează evitarea vătămării fizice sau psihice. Folosiți cunoștințele și prudența pentru a preveni erorile de tratament. În deciziile care prezintă riscuri, cântăriți riscurile și păstrați întotdeauna în minte beneficiul potențial. Protecția datelor de sănătate și respectarea intimității sunt, de asemenea, aspecte importante. Acțiunea proactivă pentru a minimiza rănirile și nesiguranța este inclusă.

Aceste principii necesită reflexie și adaptare regulată în activitatea zilnică de îngrijire. Abordarea critică a propriilor decizii și implicațiile lor etice vă consolidează competența în îngrijirea bătrânilor.

2.3 Teorii etice

Deontologia este o teorie etică care pune accentul pe îndatoriri și reguli. În domeniul îngrijirii, aceasta înseamnă că acțiunile sunt considerate corecte dacă respectă anumite reguli morale sau datorii, indiferent de consecințe. De exemplu, o asistentă medicală ar putea fi obligată, conform eticii deontologice, să trateze toți pacienții în mod egal, indiferent de relația personală cu aceștia sau de consecințele acțiunilor sale.

Utilitarismul, pe de altă parte, evaluează acțiunile după consecințele lor. Scopul este fericirea maximă pentru cel mai mare număr de oameni. În practică, acest lucru ar putea însemna utilizarea resurselor limitate astfel încât să aducă cel mai mare beneficiu pentru majoritatea pacienților. O asistentă ar putea, de exemplu, să prioritizeze care sarcini să fie îndeplinite mai întâi pentru a atinge efectul pozitiv maxim pentru toți pacienții.

Etica virtuților se concentrează pe trăsăturile de caracter și personalitatea morală a celor care acționează. În îngrijire, este vorba despre ca asistenții să încorporeze virtuți precum compasiunea, empatia și grija. Îngrijirea bună rezultă din faptul că asistentele sunt oameni moral buni care acționează în concordanță cu aceste virtuți.

Fiecare dintre aceste teorii oferă perspective diferite asupra deciziilor etice în îngrijire. Ele ajută asistentele să-și reflecte critic acțiunile și să ia decizii bine fundamentate în fața provocărilor etice. Înțelegerea acestor teorii sprijină examinarea diferențiată a situațiilor complexe și plasarea în centrul deciziilor bunăstarea celor îngrijiți.

2.4 Decizii etice în activitatea zilnică de îngrijire

Ethische Entscheidungsfindung înseamnă capacitatea de a analiza situații complexe și de a lua în considerare diferite perspective. Îngrijitorii din domeniul asistenței pentru vârstnici se confruntă adesea cu decizii care afectează direct bunăstarea și demnitatea persoanelor îngrijite. Prin urmare, este esențial să se ia decizii bine fundamentate etic pentru a asigura cel mai bun rezultat pentru persoanele aflate în îngrijire.

7 Aceasta este doar o previzualizare.

Cartea completă este disponibilă pe <https://www.altenpflege.de> pentru utilizatorii înregistrați. Înscrierea și utilizarea sunt gratuite. Cei care nu doresc să se înregistreze pot plăti suma menționată pe pagina 2 prin Paypal la buchhaltung@factsoft.de și trebuie să menționeze atât titlul cărții, cât și adresa de e-mail. Ulterior, vor primi PDF-ul prin e-mail.

Pe lângă accesul gratuit la manualele scurte, o înregistrare pe [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de) permite aplicarea directă la locurile de muncă. De asemenea, permite publicarea gratuită a unui anunț de angajare. Alăturați-vă și voi comunității [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de).